

Mégegyszer a kisasszonyra nézett, aztán kiment az irodából.

Franciska kisasszony elővette a tanyák nyilvántartását és keresgélt benne. A száz-tizenkilences sorszámnál megállt. Odahelyezte a vonalzót és egy egyenest húzott végig a soron. Aztán össze akarta csukni a könyvet, de újra odavetette tekintetét. Egy ideig nézte, aztán hozzám fordult.

— Figyeld csak, Irén, azt a partizánkölkyöt, akit a multkor lelőttek, Kispál Jánosnak hívták, most meg itt eltűnt egy ember, ez meg Kispál András. Úgy-e, milyen érdekes.

— Tényleg! Érdekes... — mondtam elfehéredve.

— És mit szólnál hozzá, ha testvérek lennének?

— Érdekes...

Egy kicsit még a semmibe bámultam, aztán felriadtam, amikor a küszöbön egy lépés koppant. Egy ember jött be a húsjegyéért.

Mindketten újra a papírok fölé hajoltunk.

Kispál András nevét akkor említették utoljára.

SAFRÁNY IMRE

Gyermekarckép rózsaszinben (olaj)